

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Isidem. 222.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

luntas vestra fert, operibus cōspicuum facere nequeatis. Quapropter si verus hic rumor est, ab huiusmodi animi instituto abfistite, ne alioqui furia quædam, aut demones, humanam formam gerentes, esse existimemini.

Isidem. 222.

Animi moderationi, optimi viri, studendum est. Per moderationem autē, non assentationes & blanditias maioribus adhibitas, sed demissionem ad inferiores, nō seruilē affectum, sed lenitatem ac morum facilitatem, non hypocrisis plenam, sed simplicem & ingenuam, cauponariæque artis ignaram intelligo.

Hieraci Presbytero. 223.

Non mediocriter in vrbe celebraris, o quonam pacto te appellē. quicquid enim dicatur, si tui ratio habeatur, exiguum est. Nam cum vehementer ab omnibus expectitum, & de quo tanta contentione certatur, imperium, nunc, si vnquam aliās, ac rē sui amorem mortalium animis inticiat, facileque sese amatibus fruendum præbeat, tu tamen non illud tantum per somnium minimē tibi effinxisti, sed ne vocatus quidem paruisti, nec porrectum imperium arripuisti: quod scilicet existimares, maximum, ac probo & honesto viro cōgruens imperium esse, sibi ipsi imperari posse, ac rationem iracundiæ ac voluptatibus præficere. Postea autem istud quoque probè ac præclare perspexisti, veram libertatem in quiete, ac non in conspicuis huiusmodi imperiis, velut choros agitare. Ingentis enim molestiæ meritō iudicasti, aliis præesse, aliis seruire: aliis imperare, aliis parere: aliis lædere, aliis gratificari: aliis subici, aliis superiectum esse: aliis pertimescere, aliis odio esse. Quamobrem hæc eorū esse, qui pœnas darent, non qui honorem acciperent, existimans: imperium autem optimo iure repudiasti, atque ad animi euitiam, studium & operam conuertisti. Quod

παύσαθε τὸ τοιαύτης περιφροσύνης, ἵνα μὴ ἀλάστορες, ἢ δαίμονες ἀνθρωπόμοφοι νομισθῆτε.

Τοῖς αὐτοῖς. σκβ.

Μέτριον ἀσκεῖν χεῖρ, ὡ βέλπει, τὸ φρόνημα. μέτριον δὲ φημι, ἢ τὸ πρὸς τῆς μείζους κολακευτικόν, ἀλλὰ τὸ πρὸς τῆς ἐλάττης συγκαταβατικόν. ἢ τὸ δὺλοσφρεπές, ἀλλὰ τὸ ἡμερον. ἢ τὸ ὑποκρίσας μετὸν, ἀλλὰ τὸ ἀδολον καὶ ἐλευθέρου, καὶ κερπηλείαν μὴ ἔπιτάμνον.

Ἰέρακι πρεσβυτέρω. σκγ.

Οὐ μετρίως ἀδὴ καὶ τίς πόλιν, ὡ πάντα μικρὰ πρὸς σέ φθέγγασθαι. τὸ γὰρ ἀειμαχίης καὶ ποθεινοπάτης ἄπασιν ἀρχῆς, νῦν ἐπέροπε σφοδρῶς ἐαυτῆς ἔρωτα τοῖς ἀνθρώποις ἐμβαλέσθης, καὶ ῥαδίως ἐαυτῷ τοῖς ἐρωσὶ παρεχούσης, ἐμίον ὅσα ὠνεροπόλησας, ἀλλ' ἔδὲ χαλκὸς ὑπὸ κτύπου, ἢ ἡρόμνος ἀρχικῶς εἶναι μεγίστη, καὶ πρὸς πρῶτον ἀνδρὶ χαλκὸν καὶ γὰρ, τὸ ἀρχικὸν ἐαυτῆς διώσας, τὸ τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ καὶ τῆς ἡδονῆς ἔπισησθαι. μετὰ δὲ τῆτο, εὖ καὶ χαλκὸς ἐάσθης, τίς ἀκριβῆ ἐλευθερίαν ἐν τῆς ἰουχίης, ἀλλ' ὅσα ἐν τῆς ἀβελήπτοῖς ταύταις τῆς ἀρχαῖς χρείουσθαι πολλῆς γὰρ ἀνάγκης εἶναι ἐκτόως νόμοις, τῆς μὲν ἀρχικῆς, ἐτέροις δὲ δὺλευεῖν. καὶ τοῖς μὲν ἔπιτάμνον, τοῖς δὲ ὑπακούειν. καὶ τῆς μὲν ἀδικεῖν, τοῖς δὲ χαλεπεῖσθαι. καὶ τοῖς μὲν ὑποκρίσθαι, τοῖς δὲ ἔπικρίσθαι. καὶ τῆς μὲν φοβεῖσθαι, ὑπὸ δὲ τῆς μισοῦσθαι. ἡρόμνος οὐδὲν δίδονται, ἐπιμὲν λαμβανόντων ταῦτ' εἶναι, σκένου μὲν ἐκτόως παρητήσω, ὡς δὲ τίς τῆς
μυγ